

שבבראשית, אלא הוסיפו פרשת "ויהי רקיע", היינו משום שאין בפרשה ראשונה תשעה פסוקים, כדי שיעור קריאה לכהן לוי וישראל [שהרי אין קוראין בתורה פחות משלשה פסוקים].

ביום השני היו קוראין פרשת "יהי רקיע", ופרשת "יקוו המים".

ביום השלישי היו קוראין פרשת "יקוו המים", ופרשת "יהי מארת".

ביום הרביעי היו קוראין פרשת "יהי מארת", ופרשת "ישרצו המים".

ביום החמישי היו קוראין פרשת "ישרצו המים", ופרשת "תוצא הארץ".

ביום השישי היו קוראין פרשת "תוצא הארץ", ופרשת "ויכלו השמים".

[וביום השביעי של המשמרת, שהוא יום השבת, היו קוראים את פרשת השבוע

מתענים בהם, היו קוראים בתורה.

1532. הראשונים נחלקו בענין מעמד הישראלים. הריטב"א כתב, שכפי שעשו בעריהם, כך עשו אותם ישראלים שעלו לירושלים לעמוד על הקרבן. וכן כתב רש"י [ד"ה כהנים]. ולשיטתם אנשי המעמד שהיו בירושלים — נכנסו למקדש. ואלו שלא גרו בירושלים לא היו צריכים לעלות, אלא מתכנסין בעירם לבית הכנסת. ובין אלו ובין אלו — היו מתענין. וכן כתבו גם הר"ן והרמב"ם.

אמנם דעת הראב"ד [הובא במאירי, עיין שם] ששני מיני מעמדות היו. כ"ד כיתות שהיו עומדים בירושלים, והם אלו שעמדו על הקרבנות. ומלבד אלו, היו בסביבות של ארץ

ישראלים — לעמוד על קרבנם (1530) וקרבן אחיהם שנשארו בעריהם.

כאשר הגיע זמן המשמר לעלות לירושלים, כהנים ולוים [וכן ישראלים, אותם שהיו עולים לעמוד על קרבנם] היו עולים לירושלים.

ושאר ישראל שבאותו משמר [מאותו אזור שממנו עלו אותו משמר], שנשארו במקומם ולא עלו, היו מתכנסין לעריהן להתפלל על קרבן אחיהן שעלו, שיתקבל ברצון. והיו מתענין (1531), ומוציאין ספר תורה, וקוראין במעשה בראשית (1532). [להלן יתבאר למה היו קוראין דווקא מעשה בראשית].

וכך היה סדר קריאת התורה:

ביום הראשון שבאותו שבוע, היו קוראין מתחילת פרשת בראשית, וכן פרשת "ויהי רקיע".

והטעם שלא היו קוראין רק פרשה ראשונה

1530. הראב"ד סובר שהיו מתפללים ברחוב העיר. אבל הריטב"א חולק, וסובר שאין הדבר כן, שהרי טעם היציאה לרחוב הוזכר לעיל [טז א], ואין הטעם שייך במעמדות.

אמנם בגמרא במסכת מגילה [כו א] מצינו שר' מנחם בר' יוסי סובר שיש ברחוב קדושה, הואיל ומתפללים בו בתעניות ובמעמדות. אבל כבר כתב שם רש"י [ד"ה הואיל] בשם תלמידי רבינו יצחק הלוי, שלא גורסים "ובמעמדות". וכן הביא שם בגליון הש"ס בשם הרמב"ן. עיין שם.

1531. רש"י כתב שהיו מוציאים ספר תורה וקורין בימי תעניתם. אבל הרש"ש כתב שאין זה בדווקא, אלא גם בימים א' ו— ו' שלא היו